

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

ט' אלול תשפ"ג • גליון 277 • פרשת כי תצא

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:31	19:51	18:52	תל אביב
20:34	19:53	18:50	ירושלים
20:31	19:51	18:52	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

לצאת ולהלחם ביצר הרע

אם האדם רק יתחיל להלחם ביצר הרע כבר הקב"ה יעזרו לכבוש אותו

חודש אלול

הימים הגדולים כבר כאן, מעוררים את הלב, מרגשים כל נפש יהודית. חודש אלול כבר פרש כנפיים טהורות על היקום כולו, וכל מי שלב יהודי פועם בקרבו בא בהיכלי החודש הנפלא הזה, ממשש את אוירתו המרוממת ונושם את אוויר הפסגות הטבוע בו. הנה הגיע החודש אליו קיוונו ויחלנו, החודש בו אנו נערכים לרגעים הגדולים שיבואו עלינו בחודש תשרי הבעל"ט.

האוויר והאווירה בחודש הזה טהורים מהרגיל, שונים ומרוממים מימי השגרה. יש מבנינו שכבר משכימים לסליחות, אחרים מוסיפים באמירת תהלים, וכולנו שומעים מדי בוקר את קול השופר, מחריד כל לב ומעורר כל נשמה. כל אלה מלווים את הרגש העמוק שלנו, את ההתעוררות, את הגעגוע, את הכיסופין לשוב ולהתחבר, את הרצון להיערך לקראת הרגע הגדול...

מתנה יקרה ניתנה לנו, בני העם היהודי, שהרגש הזה אינו חד צדדי. זה לא רק שבחודש הזה אנו מתגעגעים לאבא ומתרפקים עליו באהבה, זה לא רק שאנו מסתערים עליו באהבה אין קץ. גם הוא, אבינו האוהב שבשמים, פותח בחודש הזה את שעריו, מחבק אותנו בידיו, רוצה לראות אותנו שבים אליו, מתדפקים על דלתותיו, רצים אליו בחווה.

אם יש מישהו שרוצה שתהיה לנו שנה טובה באמת - עוד יותר מאנחנו בעצמנו, הרי זה אבינו שבשמים. לכן הוא קבע שהחודש הזה - חודש אלול, יהיה חודש של התקרבות אליו, הזדמנות להתחבר. הוא רוצה שנצל את החודש בו הוא פותח את השערים ומפגין געגוע עז לבניו, וקורא לנו לבוא, למחוק את העבר וליצור עתיד מזהיר.

(הרב אשר קובלסקי)

עולם לא מרשה. ועוד בימים אלו שלפני יום הדין, שאדם לא יודע מה יהיה איתו ועם בני ביתו, פחד פחדים!

בפרשת השבוע "כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שבי". שואלים המפרשים, מה זה כי תצא למלחמה על אויבך? כי תלחם? אין בתורה מילה מיותרת, לשם מה "כי תצא", לשון יציאה. אלא אומרים חז"ל הקדושים, כי תצא על אויבך הפרטי, זה יצר הרע, רק אם התחלת לצאת להלחם, עדיין לא נלחמת, תתחיל לצאת למלחמה, תבוא לשיעורי תורה, תתחיל לקיים כמה מצוות, אם תתחיל כבר ונתנו ה' אלוקיך בידך. וזה כמו שאומרים חז"ל אמר הקב"ה פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם. הבא לטהר מסייעין לו, תתחיל להלחם תראה שאתה רוצה, תעשה צעד אחד והקב"ה יעזור לך, אבל אם אין אדם עוזר לעצמו מי ירחם עליו.

"כי תצא" אומר רבינו יעקב אבוחצירה ע"ה, למה אדם נופל בעבירות? בגלל שאדם אומר אני כלום, מי אני בכלל, אני שום דבר. והאמת, הרי כל יהודי בעולם הגוף שלו פה אבל הנשמה בשורשה בעולמות העליונים, כל פעולה של אדם בעולם הזה, כל דיבור וכל מחשבה כל מעשה, הכל פועל נורא נורא בעולם העליון, כי אדם הוא גדול מאד ושרשו גבוה מעל גבוה בהשתלשלות העולמות.

כל מצוה של אדם היא נפלאה ביותר. ואמר האריז"ל, אם היה אדם יודע בקריצה לעבירה, כמה הוא מקלקל והורס בעולמות העליונים לא היה אז כל החיים שלו מהפחד. רק מקריצה לעבירה! ובספר שער רוח הקודש כתוב, כי אדם לומד גמרא עם חברותא, לומד ודופק על הסטנדר מהדפיקה נוצר מלאך! אז איה מלאכים נוצרים מלימוד התורה!! אם אדם היה יודע את הערך שלו היה רועד מעבירה! מהפחד לא היה זה! אומר רבי יעקב אבוחצירה, למה אדם נופל בעבירה? כי הוא מרגיש, מה אני, אני שום דבר, "כי תצא" ראשי תיבות ת'בנית צ'לם א'לוקים, אתה היוצא למלחמת היצר אל תרגיש שאתה קטן, אל תרגיש שאין לך ערך, אתה תבנית צלם אלוקים! אתה גדול! אתה ענק! תדע כמה מעלת המצוות שאתה עושה ויקר העבודה לפני ה'! אם תזכור את הדבר הזה תתגבר על היצר הרע ונתנו ה' אלוקיך! שבת שלום!

ודש אלול! כמה צריך בחודש הזה להתחזק ביראת שמים. בדורות קודמים כמו שאמרנו, היו מורידים כנחל דמעות, והיו צדיקים שהתעלפו מפחד הדין, כי ידעו שלפניו יתברך אין משוא פנים, כל האומר הקב"ה וותרן וותרו חייו, הקב"ה דן את כולם, מהצדיק הגדול ביותר עד האיש הקטן ביותר, אין דבר כזה ויתורים, יקוב הדין את ההר, ועוד שדנים על כל פרט ופרט, כל דבר גדול וקטן, בין אדם למקום ובין אדם לחברו, ולא על יום או יומיים אלא על שנה שלמה מה עשית, מה קלקלת, מה היה לך לתקן ולא תקנת. על מה שעשית ועל מה שלא עשית. שלושה שבועות זה לא הרבה זמן, צריך לקחת את עצמינו לידיים. אני לדודי ודודי לי ראשי תיבות אלול, מעתה ועד יום כיפור צריכים אנחנו לדעת ולהכריז "אני לא זמין", "אני תפוס" אני לבורא עולם והבורא עולם לי, "הכניסה לזרים אסורה", ארבעים יום אני כל כולי לדודי, ארבעים יום של כמה להתקרב לקב"ה, כמה להתחזק ביר"ש, אני עסוק רק בזה. הרי מי יודע, אולי חס וחלילה, אולי יש גזר דין עליו או על מי ממשפחתו, כמו שאמר הרב לסרי הייתי קורע את השמים, אדם צריך לדאוג, הרי בכל יום שומעים בשורות לא טובות רח"ל. מי יאמר לי זה לא יקרה, למה שיקרה לאחרים ולא לו.

צריך בארבעים היום הללו לדאוג ולחשוב רק על דבר אחד, "אני לדודי", רק אין להרבות יראת שמים תורה ומצוות חסד וצדקה ומעשים טובים, רק הקב"ה צריך להיות לנו בראש בימים הללו. כל כולי לדודי, כל האנרגיה שלי תהיה כמה שיותר לדודי, לבורא העולם.

"אני לדודי" העבודה זרה הכי גדולה שבעולם, זה האדם לעצמו. הבורא עולם אומר אל תעשה כך, אבל אני כן רוצה, אז הוא כן עושה, הוא ית' אומר כן ואני אומר לא, זאת אומרת "אני קובע", זו העבודה זרה הכי גדולה. מה זה אני לדודי, אני בטל לקב"ה, הרצונות שלו הם הרצונות שלי, זה אלול, לבטל את הרצונות שלי לרצונות שלו, להתבטל לבורא עולם. כמו שכתוב "וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו", הקרבן הכי גדול לקב"ה זה לזבוח את הרצון, לומר להשי"ת רבוש"ע אנחנו אוהבים אותך, אנחנו בטלים אליך, אין לנו רצונות רק לעשות בשונך! מה שאתה רוצה לא מה שאנחנו רוצים. אדם בשר ודם, מסוגל להגיד לא לקב"ה?! לא רוצה לשמוע, אני רוצה זה זה זה, והבורא

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הצנים הם אנוש לתקיים

אלפי טלמי צאנז המרשה

המצלחתם או לעיני קירובם?

התקשרו עכשיו: 05-61-61-61

לימינו
ידדן חיה בת הדס
יוסי בן חלל
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיבה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחולצתי
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילי נשמת
שילה בן ג'ון ג'ון
סילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

כל עכבה לטובה

נעלם בין השיחים.

אם נסכם את ה'אירועים' עד עכשיו, נגיע למסקנה ברורה וחד משמעית, שעל היהודי שהגיע מארץ ישראל נגזר דין מוות רח"ל, והוא היה מיועד להכשה ארסית על ידי הנחש המסוכן ההוא. אבל, השם יתברך, ברוב רחמיו וחסדיו, ביקש להצילו מן המוות, והזמין לו את ניסיון הכעס עם סוכן הנסיעות. ובגלל שהתגבר על הכעס ולא התקצף על הסוכן, ניצל.

כאשר חזר ארצה, התקשר ברוגע ובאווירה של פיוס אל סוכן הנסיעות וביקש לברר כיצד קרתה הטעות. והסוכן, היה המום: מה אתה אומר? הוא צעק בתדהמה לתוך שפופרת הטלפון, במשך עשרות שנות עבודתי כסוכן נסיעות לא קרתה לי טעות כזו.

אז איך בכל זאת קרתה הטעות? כי כפי שאמרנו, הקב"ה רצה להציל את היהודי מדין מוות שנגזר עליו, וזאת אם יתגבר על כעסו.

נשאלת השאלה: הרי במציאות הסוכן לא התכוון לכל הדברים הטובים שהתרחשו כאן, אלא הוא התרשל בתפקידו, ואם כן האם צריך לסלוח לו מתוך הכרת הטוב, שהרי עקב טעותו הוא ניצל ממוות. אלמלא הטעות של הסוכן, הוא היה מגיע לפרנקפורט ופוגש את הנחש ללא שמישהו יהיה בסביבה להצילו. או שבכל אופן צריך להתלונן על הסוכן משום שפשע?

ונראה לומר, שב'חובת הלבבות' כתוב שאם אדם עשה טובה לחברו אבל לא התכוון לכך, אין מצווה של הכרת הטוב, ורק כאשר אדם התכוון לעשות את הטובה יש חובת הכרת הטוב. אמנם משה רבינו הכיר טובה ליאור ולעפר שהסתירוהו וכך ניצל, אולם יש חילוק בין הדברים. בכל מקרה, לפי 'חובת הלבבות' אין חיוב הכרת הטוב לסוכן. (ספר 'אמונה שלמה')

ואיך אוכל עתה לומר קדיש לעילוי נשמת אבי? מיודענו שהגיע מארץ ישראל הרגיעו, ואמר לו 'אם אינך יכול להשיג מנין, בוא תעשה דבר אחר שגם הוא טוב לעילוי נשמת אביך, ותלמד איתי פרק משניות'.

השניים ישבו ולמדו בבית הכנסת במינכן, והאורח הארצישראלי לימד את עמיתו פרק משניות, והאיש נרגע באופן מוחלט, והיה שמח ומאושר שלמד לעילוי נשמת האבא.

היהודי שלנו מארץ ישראל חזר לתחנת הרכבת ונסע לפרנקפורט. את הלילה הוא עשה בבית קרובו, והנה בחלומו הוא רואה יהודי נכבד נשוא פנים, המתגלה אליו ואומר לו 'כיון שלמדת משניות עם הבן שלי לעילוי נשמתו, הנני רוצה לגמול לך טובה. אם תיתקע פעם בצורה כלשהי, תזכיר את שמי אריה ליב בן זאב דוב, ואבוא להושיעך'.

"היהודי הבין שהוא בצרה גדולה, ונזכר בשם שנאמר לו בחלום ומתפלל להשם יתברך שיצילו מהנחש..."

למרות שהיהודי שלנו אינו מתייחס יותר מידי לחלומות, כשהתעורר בבוקר רשם את שמו של היהודי שהתגלה לו ואמר לעצמו אולי בכל זאת יש כאן משהו אמיתי.

לאחר שהתפלל שחרית, התכוון לצאת אל המקום שאליו היה צריך להגיע. כדי להגיע לשם הוצרך לחצות בדרכו אזור שומם, אבל כיון שכבר עשה את הדרך הזו כמה פעמים בעבר, לא חשש ממאומה.

והנה, בלכתו בשדה השוממה, כשמסביבו אין איש, הוא מזדעזע לראות נחש ענק המגיע ממולו, ונעמד בתנוחה התקפית מאיימת. במצב כזה, כך ידע, מי שבורח הנחש רודף אחריו ובדרך כלל גם משיגו.

היהודי הבין שהוא בצרה גדולה, ונזכר בשם שנאמר לו בחלום, ומתפלל להשם יתברך שיצילו מהנחש בזכות 'אריה ליב בן זאב דוב'.

והנה, באורח מפתיע, 'מתקפל' הנחש, יורד מעמידתו המאיימת, ונסוג אחורנית ועד מהרה

מעשה שהיה באדם שהיה צריך לטוס לפרנקפורט שבגרמניה, והזמין כרטיס טיסה אצל סוכן נסיעות. הסוכן שלח את הכרטיס, שבו נאמר שהטיסה לפרנקפורט תצא בשעה 6 בערב.

האיש מגיע לשדה התעופה חצי שעה לפני הזמן, ולתדהמתו הוא שומע את הכרוז ברמקול המודיע שהטיסה לפרנקפורט יוצאת בזה הרגע. כמובן שהוא כבר הפסיד את הטיסה הזו, וכשל כולו נתון בסערת רגשות וכעס, נוקשות כבר אצבעותיו על מקשי הטלפון כדי לצעוק על הסוכן שהטעה אותו, ובגללו הפסיד את הטיסה הכל כך חשובה לו.

ברגע האחרון החליט הסוחר היהודי להתעשת, ולהתאפק. הוא הרגיע את עצמו, ולא התקשר לסוכן הנסיעות, באומרו לעצמו "הרי בוודאי שיד ה' בכך, ומה לי לכעוס על בשר ודם".

הוא מברר בשדה התעופה את האפשרויות הנוספות העומדות בפניו עתה לטיסה לגרמניה, ונודע לו שאמנם יש טיסה העומדת לצאת בשעה הקרובה, אבל לא לפרנקפורט אלא לעיר מינכן. הבעיה היא שכאשר מגיעים למינכן צריכים לעלות על רכבת לפרנקפורט, וזמן הנסיעה מתארך לכדי 3 שעות תמימות.

הוא מקבל עליו את הדין באהבה, ועולה על המטוס למינכן. והנה, כשהגיע לשם התברר לו שהרכבת תצא רק בעוד 3 שעות, וכך התארכה לו הדרך בכפליים.

נו, מה עושה יהודי בעת שכזו? מחפש את בית הכנסת הקרוב לשדה התעופה במינכן, כדי לשבת וללמוד קצת. חצי שעה תמימה אכה לו הדרך עד שהגיע לבית המדרש הסמוך ביותר. והנה, כשפתח את דלת בית המדרש הוא מוצא שם יהודי היושב ובוכה ומתייפח בקול רעש גדול.

הוא מניח את ידו על כתפו של היהודי, ושואל 'מה לך כי תבכה, אחי?' והתשובה לא אחרה לבוא. היום חל יום הזיכרון של אבי המנוח, שהיה אדם גדול, ורציתי לעבור לפני התיבה ולומר קדיש, והנה באתי לבית הכנסת הזה שבעבר הלא רחוק היו בו מתפללים רבים ומצאתיו ריק,

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה בטחור סמלי

הענין, ואם חבירו אינו בעיה יקבל על עצמו כשיחזור שיפייסנו.

אסור לאדם להיות אכזרי וקשוח באופן שלא ירצה להתפייס, אלא כל אדם צריך להיות נוח לרצות, ובשעה שמבקש ממנו מי שחטא לו למחול לו, הוא מוחל בלב שלם ובנפש חפצה. ואפילו הצר לו מאד וחטא לו הרבה, לא יקום ולא יטור, והוא דרכם של זרע ישראל ולבם הנכון, אבל הגויים ערלי לב אינם כן, אלא "ועברתם שמרה נצח". וכן הוא אומר על הגבעונים שלא רצו למחול ולהתפייס, "וגבעונים לא מבני ישראל המה". (עמ' רכ)

מעשה נורא במעלת התשובה

מעשה באיש אחד עשיר מופלג ושימו נתן, ויָרָא אשה אחת נשואה יפת תאר מאד, ושמה חנה, ויחשוק בה ויאהבה מאד, ויצר לנתן על שלא היה יכול לגשת אליה, ויחלה מאד, ואמרו הרופאים, שאין לו תקנה להתרפא אלא אם כן יהיה עמה, וחכמי ישראל הורו, ימות ולא תהיה עמו, כי הוא עון גילוי ערויות שנאמר בו, יהרג ואל יעבור. ובעלה של חנה היה עני מרוה, ובעלי חובות רבים היו נוגשים אותו, עד שנתנהו בבית הסוהר, ואשתו היתה טווה בצמר לילה ויומם כדי לקנות לחם לבעלה.

ויהי ימים במשמר ותקצר נפשו למות, ויהי היום ויאמר לאשתו, אנא לכי אל נתן שהוא עשיר מופלג, ובקשי ממנו הלוואה ותפדי אותי מבית הסוהר. ותאמר לו חנה אשתו, הלא שמעת אם לא ידעת שהוא חולה מאד בשבילי, ואיך אלך אליו לבקש ממנו הלוואה, ותקצוף עליו ותלך לביתה, ואחר ימים ריחמה על בעלה והלכה לבקרו, ויחזור להתחנן אליה בדמעות שלישי, שתציל אותו ותפדה נפשו מיד שאול, על ידי הלוואה, ותחמול עליו, ותתפלל לה' שלא תכשל בעבירה, והלכה לביתו של נתן, ותבקשהו לתת לה הלוואה לשחרר את בעלה מבית האסורים, ויצוה למשרתיו, לתת לה כחפצה, ויעשו כן.

ויאמר לה הנה עשיתי רצונך ככל אשר שאלת ממני, ואת יודעת שאני חולה מאד מאהבתך, עשי עמי רצוני והקיי אותי, ותאמר לו חנה, הנה אני בידך, ואין לי פה להמרות את פיך, אבל שמע נא ואתה דע לך, כי באה לך שעה גדולה וגורלית לקנות חיי עולם הבא, אנא הזהר בנפשך ואל תאסור אותי על

בעלי, ותאבד את כל שכרך בעולם הבא, והלא אתה מלא מצות כרמון בצדקות ובמעשים טובים וחבל מאד שתפסיד את הכל בגלל הנאת רגע, ולא תעשה דבר של הנאת רגע ותאבד את כל טוב הצפון לצדיקים, חשוב נא שהגעת לחפצך בגבורה על יצרך, וכמאמר חז"ל איזהו גבר הכובש את יצרו, ותקיים רצון בוראך, ואז אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא.

ויהי כשמוע נתן את דבריה, אור חיל וקם ממתנו, וגער ביצרו, ויתפלל לפני השם יתברך ויאמר, אנא ה' חזקני אך הפעם לכבוש את יצרי, והדרכיני בדרך הטובה והישרה לפניך ולשוב בתשובה שלימה, ולא אבוש בעולם הזה ולא אכלם לעולם הבא. עזרני ה' על דבר כבוד שמך. ויעמוד ויאמר לחנה, ברוכה את לה' וברוך טעמך אשר כיליתיני היום הזה מבוא בדמים, כי מוסר פיך חדר לנבכי לבבי, וגלגלו בשמים זכות על ידיך להתגבר על יצרי, לכי לשלום ופדי את בעלך מבית האסורים. ותקם חנה ותפדה את בעלה מבית הסוהר, אולם בעלה חשד בה כי נתן בא אליה, והבדיל את עצמו ממנה, ולא קרב אליה.

ויהי לימים היה רבי עקיבא מתהלך עם תלמידיו, וישקף וירא איש רוכב על סוס אשר על ראשו אור גדול ומוהיר כזוהר הרגיע, וישאל לאחד מתלמידיו, מי האיש הלזה הרוכב על הסוס, ויאמר לו, זהו "נתן" אשר חשק באשת איש, וישאל לתלמידיו האם תראו דבר על ראשו, ויאמרו, לא. ויבקש להביאו אליו. וישאלוהו רבי עקיבא אמור לי בני מה עשית שזכית לכן, וסיפר לו כל הדברים אשר אמרה לו חנה, ואשר על ידי כך אזור עוז ותעצמות לכבוש את יצרו, וישמח רבי עקיבא, ויאמר לו, אשריך וטוב לך בעולם הזה ובעולם הבא. ועתה בני שמעני וייתב לך, בוא אלי ואלמדך תורה שתזכה לנחול חיי העולם הבא. ויעש כן. וישב לפניו, ויפתח לו את דלתות לבו בחכמה ויעלה מעלה מעלה במעלות התורה, ובתשובה ובמעשים טובים, עד שהיה רבי עקיבא מושיבו אצלו בבית המדרש,

ויהי היום ויעבור בעלה של חנה ליד בית המדרש, וישקף בעד החלון, וירא את נתן יושב על ידי רבי עקיבא, וישתומם מאד, וישאל אל תלמיד רבי עקיבא על זאת, ויספר לו את כל המעשה שמסר נתן לרבי עקיבא, אז האמין האיש לדברי חנה אשתו, כי היא טהורה ונקיה מכל חטא, ויבא לביתה, ויבקש ממנה מחילה על שחשד בה בדבר נתן, והעתיר עליה שהשם יתברך ירבה שכרה כפלי כפלים.

וכך קראו שמו "נתן דצוציתא", על שם ניצוצי אור שעל ראשו, כפי שנראה לרבי עקיבא. ועל אחת כמה וכמה בעולם הבא, הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו. (ענין עץ אבות למרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל עמ' רפ-רפא)

להלכות נוספות של הרב יגון חורי
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

הלכות תשובה

כתב הרמב"ם: אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהם מעשה כגון חילול שבת וזנות וגזל ועריות, אלא כשם שצריך לשוב בתשובה מעונות אלו, כך צריך אדם לחפש בדעות הרעות שיש לו, ולשוב מן הגאווה הכעס ומן האיבה ומן הקנאה ומן ההיתול, ומרדיפת המון והכבוד, ומרדיפת המאכלות וכיוצא באלו, מן הכל צריך לחזור בתשובה. ואלו העונות קשים יותר מאותם שיש בהם מעשה, בזמן שאדם משתקע במדות רעות אלו קשה לפרוש מהם. ונאמר: "יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח". (חזו"ע עמ' רי)

אל ידמה אדם בעל תשובה שהוא מרוחק ממעלת הצדיקים מפני העונות והחטאים שעשה, אין הדבר כן, אלא אהוב ונחמד הוא לפני השם יתברך כאילו לא חטא מעולם, ולא עוד אלא ששכרו הרבה מאד, שהרי טעם טעם חטא ופירש ממנו וכבש יצרו. ואמרו חז"ל: מקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד. כלומר מעלתם גדולה ממעלת אלו שלא חטאו מעולם, מפני שבעלי תשובה כובשים את יצרים יותר מהם. (עמ' ריג)

אופן עשיית התשובה

עיקר התשובה הוא: א. שיעזוב החוטא חטאו, ויסיר אותו לגמרי ממשבתו. ב. יחליט בלבו לבל יעשהו עוד. ג. יתנחם בחרטה גמורה על מה שעשה. וצריך להתודות בשפתיו, ועיקרו של וידוי כך: אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך, והרי נחמתי ובושתי במעשי, ולעולם איני חוזר לדבר זה.

ואם אירע שהחליט האדם בדעתו בזמן תשובתו באמת שלא יחזור עוד, ולבסוף חזר ונכשל, אפילו כמה פעמים, אין תשובתו מתבטלת אלא ימחלו לו העונות שלפני תשובתו, ויתבו עליו מה שיעשה לאחריה. (ילקו"י עמ' תקסט בשם הגאונים)

התורה מכפרת עון, אפילו חטא שיש בו כריתות ומיתות בית דין, בזכות התורה ניצל מן היסורין!

התורה מכפרת עון, שאף העבירות החמורות מתכפרות בלימודו, וכמו שאמרו חז"ל (ילקו"י ש הושע ס' תקכב): אמר הקב"ה חביבי עלי תלמוד תורה שלכם יותר מכל הקרבנות שבתורה, ומכל הזבחים שזבח שלמה לפני, שנאמר "כי טוב יום בחצרך מאלף בחרתי", דכתיב, "אלף עולות יעלה שלמה". וכן אמרו (ר"ה יח.): בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר הוא בתורה. ואשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו. ואמרו עוד חז"ל (ויקרא רבה פרשה כה ס' א): נאמר "בתורה עץ חיים היא למחזיקים בה", אמר רב הונא אם נכשל אדם בעבירות חמורות ונתחייב מיתה בידי שמים, מה יעשה ויחיה, אם היה למוד לקרות דף אחד יקרא שני דפים, ואם היה למוד לשנות במשנה פרק אחד ישנה שני פרקים, ואם אינו למוד לקרות ולשנות ילך ויעשה גבאי של צדקה ויחיה.

כתבו הראשונים, אם עבר אדם על כריתות ומיתות בית דין, ושב בתשובה, אע"פ שאינו מתכפר לו לגמרי בלא יסורין (יומא פו), מכל מקום הצדקה מגינה מן היסורים, ו"תלמוד תורה כנגד כולם", שנאמר (משלי טז ו), בחסד ואמת יכופר עון, אמת זו תורה, שנאמר (משלי כג כג), אמת קנה ואל תמכור וכתבו האחרונים בשם רבינו האר"י, שכל מה שתמצא בדברי הראשונים סיגופים ותעניות לכפרת עונות, לא נזכרו דברים אלו אלא למי שאין עמלו בתורה, אבל מי שתורתו אומנותו ועמל בתורה, זאת היא תקנתו להיות עוסק בתורה בהתמדה, ואין צריך להתענות פן יחלש ויתבטל מלימודו.

אפילו אם חטא בכריתות ומיתות בית דין, אם הוא תלמיד חכם כיון שחזר בתשובה והוא עוסק בתורה תמיד, בזכות התורה ניצל מן היסורין. (חזו"ע עמ' ריח-ריט)

חזרה בתשובה בבין אדם לחבירו

עבירות שבין אדם לחבירו, כגון החובל בחבירו, או שגזלו, או עשק את עמיתו, אין יום הכפורים מכפר לעולם, עד שישלם לחבירו מה שהוא חייב לו, ואף על פי שהחזיר לו הממון שהוא חייב לו, צריך לרצותו ולבקש ממנו מחילה שימחול לו, ואפילו לא הקניט את חבירו אלא בדברים בלבד, צריך לפייסו ולהפציר בו שימחול לו.

לכתחילה צריך לרצותו הוא בעצמו ולא ע"י שליח או מכתב. ומ"מ הכל לפי

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

השמחה - הלכה למעשה

מקום מגורים טוב, בהורים טובים, בחברים טובים וכיוצא. ויצין כמו כן נסים שנעשו לו בחייו, או ספורי השגחה פרטית שהיו עמו באפן שהיה בהם כדי לרגשו ולהפעילו.

ויזכר היאך לא עזבו ה' מעודו עד היום, ועל אף כל ההרפתקאות שעברו עליו, תמיד הצילו ה', ולא נתן למוט רגליו. ולא נתנו לבושה ולכלמה, שמר על כבודו ומעמדו, וגם במצבים שהיה ירא מאד פן יבלע לו - השגחת ה' היתה עליו לצאת בשלום ממבוכותיו ומחששותיו.

וכן יתבונן שנסיו ה' והשגחתו עמו היו לא יום או חדש או שנה, אלא שנים רבות שהשגחת ה' היתה מתמדת עליו לשמרו.

ועוד יתבונן שגם מצביו הקשים היו לטובתו, להביאו להתבוננות נכונה, לחשב באפסיותו, באפסיות העולם, בתכליתו בעולמו, ולהביאו לתקון מעשיו ומדותיו וליראת שמים. לעמת אחרים שחיו חייהם בשלוה וברגע, ובכך בלו את חייהם בהבל וריק שכן לא היה להם שום דחף וצורך לבוא להתבוננות שהזכרנו.

ויטל דף זה שבו כתב את מה שהזכרנו, ובכל יום יתבונן בו כמה דקות, ויודה לה' בשמחה רבה על מה שזכה ועל מה שזוכה ויש בידו, ויחוש בכך ללא ספק עד כמה מתגמדים חסרונותיו ואינם נחשבים ל"חסר" להצטער עליהם, והוא בדוק ומנסה.

העולם מלא, "ספוג" ואף "טבול" בים של אושר ושמחה, הכל יכול להעלם וכלא היה באם יתמקד האדם ב"חסר" וב"אין", אולם אם יסתכל נכון על ה"יש", אזי "יש ויש" די הרבה במה לשמוח, בכל עת ובכל מצב.

שכן כידוע מדברי ה"חובות הלבבות" שכל דבר שנצרך ביותר בבריאה - מצוי הוא ביותר, למשל, אויר, נצרך הוא מאד, ולכן מצוי הוא בכל מקום ובחנם. פחות נצרך, המים, אולם כיון שנצרכים למאד ישנם ברובי בימים ובנהרות, במעינות ובבארות. פחות נצרך, הלחם, ומציאותי בהתאם, וכן הלאה, פחות נצרך הכסף... פחות נצרך הזהב... ולכן מציאותו מועטת.

הנה נתבונן, היש מצרך נצרך כמו "השמחה", מה שוים חיי האדם ללא שמחה?! ובכן בהתאם לכך מצויה האפשרות לשמחה בפרטים המינימלים ביותר וכמו שיבאר עוד בספר זה עד כמה מצויה השמחה למתבונן בעשרות רבות של פרטי החיים המינימלים ביותר, בספר זה עוד נאריך בנושא השמחה בכל מצב, וכדי שנוכל לקים: "והיית אך שמח", כלומר לא די בכך שיאמר האדם, אני אינני בעצב... אני אינני בדכאון... לא די בכך, אלא צריך שיהא האדם שמח בה', שמח בכל הטוב שנותן לו ה', ועל אחת כמה וכמה שמח בזה שזכה להיות יהודי המקים תורה ומצוות.

באפן מעשי נביא כאן עצה בה ינהג האדם יום ויום ובכך יגיע לשמחה אמיתית. יקח דף ועט, ירשם כעשרים טובות שהיטיב ה' עמו בגשמיות וברוחניות ויתן עליהם תודה לה' מעמק לבו, ובפרט יצין פרטים שזכה ה' באפן מיחד מה שרבים לא זכו להם, וכגון אם זה בכשרונות, בהתמדה, בידיעת התורה, בבנים טובים, באשה טובה, בפרנסה ברוח, בדירה טובה,

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

תיקון הנפטרים
הידוע שכתב רבי יהודה פתיה
עושה נחת רוח גדול לנפטר
ומצילו מן הדין.
בכה התיקון לתקן את נשמת הנפטר,
להוציאו מייסוריו ולהעלותו לגן עדן.

וחשוב מאד שכל אחד יעשה את התיקון לקרוביו
וזה חסד של אמת ובזכות זו הנפטר יתפלל עליו בשמים וימליץ יושר עליו.

למסירת שמות ניתן להתקשר למשרדי הישיבה 03-570-12-12